

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **V. D. D.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou sídlem 602 00
Brno, Moravské náměstí 13

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlím 140 21 Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 9. 2025 č. j. MV-124928-6/SO-2025, ve věci
žádosti o vydání zaměstnanecké karty

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jimž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 6. 2025 č. j. OAM-1034-14/ZM-2025, kterým byla podle § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., zamítnuta žádost žalobce o vydání zaměstnanecké karty a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že z rozhodnutí správního orgánu I. stupně není zřejmé, proč správní orgán jeho žádost vyhodnotil jako žádost o změnu účelu pobytu podle § 45 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů a proč tuto žádost nehodnotil jako žádost o vydání dalšího pobytového oprávnění – zaměstnanecké karty, podanou na území podle § 42g odst. 5 věta druhá zákona č. 326/1999 Sb. Podstatné je, že takovou žádost není možné zamítnout s odkazem na § 45 odst. 1 větu třetí zákona č. 326/1999 Sb. Touto námitkou se žalovaná v napadeném rozhodnutí nijak nezabývala, nevypořádala se s ní a zatížila tak rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Žalobce žalované rovněž vytkl, že správní orgány nesprávně a nedostatečně zjistily skutečný stav věci. Bez dalšího uvedly, že neměl plnit povinnosti studenta Vysoké školy báňské, neměl absolvovat ani jednu zkoušku, neměl získat ani jeden zápočet. Vycházely přitom jen z potvrzení školy ze dne 27. 2. 2025. Z potvrzení v žádném případě nevyplývá, že by neměl absolvovat ani jednu zkoušku a neměl získat ani jeden zápočet. Zjištění a závěr správních orgánů nemá oporu v podkladech pro vydání rozhodnutí. Žalobce uvedl, že v akademickém roce 2024/2025, konkrétně v období od 1. 9. 2024 do 7. 1. 2025, kdy podal žádost o zaměstnaneckou kartu, se účastnil výuky v předmětném oboru, chodil na přednášky a semináře, učil se na zápočty a zkoušky, účastnil se zápočtů a testů, aby mohl dále skládat zkoušky. Z uvedeného vyplývá, že v předmětné době před podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu plnil a průběžně naplňoval účel pobytu - tedy studium. Na základě toho, že „neměl splnit žádný předmět ze zimního semestru“ na VŠB, Fakultě strojní, studijní program strojírenství, nelze v žádném případě učinit závěr, že by v období od 1. 9. 2024 do 7. 1. 2025 neplnil účel pobytu. Studium je činnost, která mimo skládání zápočtů a zkoušek, ať už úspěšně nebo i neúspěšně, zahrnuje i celou řadu dalších studijních povinností a aktivit, jako je účast na výuce, přednáškách a seminářích, zpracovávání seminárních prací, samostudium za účelem přípravy k testům, zápočtům a zkouškám apod. Správní orgány však v tomto směru neshromáždily o jeho studiu dostatečné podklady a nezjistily skutečný stav věci. Takový postup je dle žalobce v rozporu s § 3 správního řádu.
3. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Odkázala především na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitce, že se nevypořádala s námitkou žalobce, z jakého důvodu nebyla žádost hodnocena jako žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 5 věty druhé zákona č. 326/1999 Sb., kterou nelze zamítnout s odkazem na § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., žalovaná uvedla, že se v napadeném rozhodnutí ztotožnila s postupem správního orgánu I. stupně a se zamítnutím žádosti podle § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., který stanoví důvody pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu (v posuzovaném případě k nevydání zaměstnanecké karty). K tomu žalovaná dále poznamenala, že zákon č. 326/1999 Sb., stanoví jak pozitivní, tak negativní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty. Pozitivní podmínky jsou například náležitosti žádosti či podmínky stanovené v § 42g odst. 5 zákona číslo 326/1999 Sb. Negativní podmínky, které jsou v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu uvedeny mimo jiné v § 45 odst. 1

zákona č. 326/1999 Sb., se také vztahují na žádost o vydání zaměstnanecké karty. Správní orgán I. stupně byl proto povinen postupovat při posouzení žádosti žalobce tak, aby zjistil nejen to, zda jsou splněny pozitivní podmínky, tj., zda byly doloženy zákonné náležitosti žádosti a zda tyto odpovídají požadavkům zákona č. 326/1999 Sb., současně musel zkoumat, zda nenastala skutečnost, která tvoří negativní podmínku pro vydání zaměstnanecké karty, tj., zda nenastala některá z překážek uvedených v § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., ve spojení s dalšími ustanoveními tohoto zákona a zda neexistuje důvod, pro který by zaměstnanecká karta nemohla být vydána.

4. Krajský soud na základě řádně a včas podané žaloby v souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, napadené rozhodnutí přezkoumal v mezí žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia s platností od 1. 9. 2024 do 31. 8. 2025, a to konkrétně za účelem studia na VŠB – Technické univerzitě Ostrava. Dne 7. 1. 2025 žalobce podal žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnanecká karta. V tiskopisu žádosti žalobce uvedl, že hodlá být zaměstnán u zaměstnavatele N. V. M. se sídlem O. – P., L. P. X. Současně v části „A“ tiskopisu uvedl, že žádá o vydání zaměstnanecké karty pro zaměstnávání na volné pracovní pozici u pracovního místa, které je součástí Centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod číselným označením X. Žalobce měl být zaměstnán jako „manikér“, pedikér“ a tuto práci měl podle předložené pracovní smlouvy vykonávat po 40 hodin týdně za měsíční mzdu ve výši 21 300 Kč. Součástí spisu je potvrzení o studiu Vysoké školy báňské Technické univerzity Ostrava ze dne 27. 2. 2025, z něhož se podává, že žalobce studoval první ročník bakalářského studijního programu strojírenství v době od 7. 10. 2024 do 26. 2. 2025, kdy studium ukončil na vlastní žádost, nesplnil žádný předmět ze zimního semestru. V průběhu správního řízení žalobce doložil potvrzení o přijetí ke vzdělávání v kurzu velké Čeština pro cizince na VŠB – Technické univerzitě Ostrava na dobu od 1. 4. 2025 do 30. 6. 2025 a dále přihlášku ke studiu studijního programu Ochrana životního prostředí v průmyslu na VŠB - Technické univerzitě Ostrava. Ze správního spisu se také podává, že povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia podle § 42d zákona č. 326/1999 Sb., na základě něhož žalobce pobýval na území, bylo žalobci vydáno z důvodu studia českého jazyka, a to v jednoletém kurzu jazykové a odborné přípravy ke studiu akreditovaného bakalářského studijního programu „projektování elektrických systémů a technologií“ na Fakultě elektrotechniky a informatiky, Vysoké školy báňské – Technické univerzitě v Ostravě na dobu od 1. 9. 2023 do 31. 8. 2024. Následně byl žalobce přijat v akademickém roce 2024/2025 k bakalářskému studijnímu programu na Fakultě strojní Vysoké školy báňské - Technické univerzity v Ostravě k bakalářskému studijnímu programu strojírenství. Žalobci byl tedy dlouhodobý pobyt vydán za účelem studia podle § 64 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.
6. Podle ust. § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, cizinec, čárka, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mobil povolen, je povinen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. Cizinec, který hodlá na území pobývat za účelem podnikání, může o takovou změnu požádat, pokud je držitelem platného povolení k dlouhodobému pobytu a na území pobývá po dobu delší než 5 let; to se nevztahuje na cizince, který žádá o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování, na cizince pobývajících na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 odst. 3 a na cizince uvedeného v odst. 2.

7. Krajský soud v obecné rovině poznamenává, že zákon o pobytu cizinců je založen na tom, že dlouhodobý pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn konkrétním účelem. Cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, je povinen povolení k tomuto účelu využívat. Právě pro tento účel totiž bylo cizinci povolení k pobytu uděleno (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 325/2020-33, č. j. 7 Azs 86/2017-33 a další judikatura). Zákon o pobytu cizinců s neplněním účelu pobytu spojuje pro cizince negativní následky, jako je zrušení platnosti pobytového oprávnění, neudělení nového povolení k dlouhodobému pobytu, či zamítnutí žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Plnění účelu pobytu je základní povinností cizince. Tato povinnost je klíčová nejen z hlediska zachování současného pobytového oprávnění, ale i z hlediska prodloužení jeho platnosti či získání nového pobytového oprávnění v budoucnu.
8. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela přiléhavě v této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 471/2018-39, z něhož citovala (viz strana 4 napadeného rozhodnutí). Soud souhlasí se závěrem žalované, že k naplnění důvodů pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu, v daném případě k nevydání zaměstnanecké karty uvedeného ve třetí větě § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., postačuje, pokud cizinec neplnil kdykoliv v době platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, jehož je držitelem, jeho účel. V případě, že cizinec neplnil či nenaplňoval účel, tedy nestudoval tak, aby studijní aktivity, pro které mu byl povolen pobyt, úspěšně dokončil, správní orgány podle § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., nové povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem (zaměstnaneckou kartu) nevydají. Správní orgány tento důvod pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu nepoužijí pouze tehdy, pokud cizinec prokáže, že účel neplnil pouze po přechodnou dobu a ze závažných důvodů. O takovouto situaci ovšem v posuzované věci nejde.
9. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalované, že žalobce před podáním žádosti o vydání zaměstnanecké karty, to je za jiným účelem pobytu než dosavadním, neplnil účel, pro který mu byl předchozí dlouhodobý pobyt udělen. Posuzovaným obdobím je doba od 1. 9. 2024 do 7. 1. 2025, kdy podal žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem – zaměstnaneckou kartu. I dle názoru soudu potvrzením o studiu VŠB Technické univerzity Ostrava ze dne 27. 2. 2025 bylo prokázáno, že žalobce v akademickém roce 2024/2025 neplnil studijní povinnosti, když v zimním semestru nesplnil žádný předmět a ke dni 26. 2. 2025 mu bylo studium na jeho žádost ukončeno. Žalobce přitom neuvedl žádné

okolnosti, na základě kterých by bylo možné dovodit neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu ve smyslu třetí věty § 45 odst. 1 zákona č. 326/1990 Sb., a žádné takovéto okolnosti netvrdí ani v žalobě.

10. Bez právního významu je dle názoru soudu argumentace žalobce, že ze sdělení školy nevyplývají žádné skutečnosti o průběhu jeho studia či skládání zápočtů a zkoušek, ale pouze to, že nesplnil žádný předmět ze zimního semestru akademického roku 2024/2025. Jestliže žalobce nesplnil žádný předmět ze zimního semestru a studium na vlastní žádost ukončil, pak dle názoru soudu porušil podmínku plnění účelu pobytu. Uvedená námitka žalobce je proto nedůvodná. Hypotéza právní normy § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců byla v posuzované věci naplněna. Žalobce byl držitelem povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia podle § 42d zákona č. 326/1999 Sb., a požádal ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu (zaměstnanecké karty). Dle názoru soudu není důvod, pro který by nemělo být ust. § 45 zákona o pobytu cizinců na případ žalobce aplikováno. Je pravdou, že držitel povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia podle § 42d zákona o pobytu cizinců, je oprávněn podat na území České republiky žádost o zaměstnaneckou kartu v souladu s § 42g odst. 5 zákona o pobytu cizinců. Zároveň se ovšem na žalobce jako na cizince pobývajícího na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia vztahují nejen pravidla stanovená pro vydání zaměstnanecké karty zakotvená v § 42g a § 42h zákona o pobytu cizinců. Vztahuje se na něho i § 45 zákona o pobytu cizinců, který stanoví zvláštní pravidla pro žadatele o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem, rozuměno za dalším než povoleným účelem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Azs 131/2025-30, bod 17). Tak tomu je i v případě podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty v posuzované věci. Námitka žalobce ohledně chybné aplikace § 45 zákona o pobytu cizinců, respektive nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, je nedůvodná. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů obsahují přezkoumatelné závěry o důvodech aplikace § 45 zákona o pobytu cizinců. Soud uzavírá, že žalovaná řádně zjistila skutkový stav, zaujala závěry, s nimiž se soud ztotožňuje a tyto řádně odůvodnila. Soud se z výše uvedených důvodů neztotožnil s námitkami žalobce, že napadené rozhodnutí je nezákonné, nesprávné a nepřezkoumatelné.
11. Soud proto žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšné žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. března 2026

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.